

(Agnete Laustsen)

ofte kræver det blot lidt mere omtanke, og det koster kun brug af hjernevindinger f.eks. at lade en elevator gå til gulyplan og ikke ét eller to trin over.

Må jeg afslutningsvis sige, at det for os konservative er væsentligt, når vi skal afgøre, om vi opfylder boligbehovet både i dag og i år 2000, om vi selv får mulighed for at vælge den bolig, vi gerne vil have.

Byggeri er penge, men ikke blot penge. Det er lige så meget ideer om sammenhæng mellem bolig og erhverv, mellem natur og trafik, mellem unge og gamle, kort sagt vore muligheder for at leve i et harmonisk miljø. I dette perspektiv skal vi også læse hvidbogsrapporten.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det, der kalder mig op, er fru Agnete Laustsens bemærkninger om boligministerens ældreboligreformforslag, som fru Agnete Laustsen gerne ser vedtaget. Det gør vi andre sådan set også, men nok i en lidt anden udgave end den, der foreligger i øjeblikket. Det kunne da godt være, at det var fornuftigt at bringe et af de områder, hvor vi har problemer med ældreboligforlaget, ind i debatten, idet det går direkte på omfanget af boligerne.

Ganske vist har boligministeren gjort meget ud af fortælle, at der ikke bliver fastsat en kvote i ældreboligreformforlaget, men jeg vil nu godt vove den påstand, at der er tale om en reel kvote i forslaget alligevel og oven i købet en kvote, som ikke fastsættes af Folketinget, men af boligministeren efter en bemyndigelse. Det støtter jeg på, at der i bemærkningerne til forslaget står:

»I lighed med, hvad der gælder for det øvrige støttede byggeri, foreslås via en henvisning til § 1 i lov om boligbyggeri indført en bemyndigelse for boligministeren til efter omstændighederne at regulere omfanget af igangsættelser af ældreboligbyggeriet. Såfremt kommunernes årlige indberetninger vedrørende planlagte ældreboliger i det kommende år overstiger 1.500 boliger, kan boligministeren således beslutte at regulere omfanget af igangsættelserne af nyt ældreboligbyggeri.«

Det er efter min mening en rendyrket bemyndigelse til boligministeren til at fastsætte

en kvote for ældreboliger og vel at mærke en kvote, som ikke skal over Folketingets bord.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at spørge boligministeren, om ikke det er korrekt, at denne bemærkning i lovforslaget skal forstås sådan, som jeg her har beskrevet det, at boligministeren altså kan fastsætte en kvote, kan begrænse ældreboligbyggeriet, specielt hvis de samlede indberetninger skulle ligge ud over 1.500 boliger pr. år. Jeg kan sige, at dette er det meget alvorlige punkt for os i ældreboligforlaget.

Bente Nielsen (V):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det er udmærket, at vi for en gangs skyld har mulighed for at få en samlet debat om boligbehovet og om byggeriet – alt for ofte får vi det splittet op i ganske små detailspørgsmål – det kan vi vel takke de organisationer, som står bag hvidbogen »Plads nok«, for.

Jeg vil gerne først sige et par ord om boligmassen og dens sammensætning, også noget af det, man i hvidbogen har gjort en hel del ud af, og som jo egentlig er grundlaget for den politik, vi skal føre i fremtiden. I perioden fra 1970 til 1985 er antallet af ejerboliger forøget med over 325.000, medens antallet af private udlejningsboliger er blevet reduceret med 140.000. I den samme periode er antallet af almennyttige boliger dog vokset med 100.000, så det samlede fald inden for lejeboligsektoren er ca. 40.000 boligenheder.

De boligenheder i den private udlejningsmasse, som er forsvundet, er fortrinsvis de mindste og de billigste boliger, boligtyper, som der viser sig at være ved at være mangel på. Jeg skal ikke hermed sige, at jeg synes, det er dårligt, at man har fjernet dem. Nej, tværtimod, for mange af de boliger, der er forsvundet, kan ikke på nogen måde leve op til de krav, som vi stiller og skal stille til boligstandarden i dag.

Det vil sige, at hele den forøgelse af det samlede antal husstande, vi har fået, stort set er sket i ejerboligsektoren, således at over 55 pct. i dag har valgt at bo i en ejerbolig. Det synés jeg er ret væsentligt for den videre debat.

Det andet er boligens størrelse. I 1970 havde 27 pct. af husstandene 2 værelser eller derunder. I 1985 var det kun 22 pct. af hus-